

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności ust. 22 tabeli A załącznika do decyzji 2011/783/WPZiB ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim dotyczy on skarżącego;
- stwierdzenie nieważności ust. 22 tabeli A załącznika do rozporządzenia nr 1245/2011 ⁽²⁾ w zakresie, w jakim dotyczy on skarżącego;
- stwierdzenie, że art. 20 ust. 1 lit. b) decyzji 2010/413/WPZiB, zmienionej decyzją 2011/783/WPZiB, nie ma zastosowania do skarżącego;
- stwierdzenie, że art. 16 ust. 2 rozporządzenia 961/2010, wykonywanego przez rozporządzenie nr 1245/2011, nie ma zastosowania do skarżącego; oraz
- obciążenie Rady kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi 4 zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że
 - kryteria wskazania przewidziane w decyzji 2010/413/WPZiB i rozporządzeniu nr 961/2010 nie są spełnione w przypadku skarżącego;
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że
 - nałożenie środków ograniczających na skarżącego rażąco narusza przysługujące mu prawa podstawowe oraz prawa człowieka i jest niezgodne z zasadą proporcjonalności;
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że
 - środki ograniczające zostały nałożone na skarżącego przez Radę z naruszeniem proceduralnych obowiązków Rady i prawa skarżącego do obrony;
- 4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że
 - w zakresie, w jakim odpowiednie wnioski wymienionych banków o stwierdzenie nieważności dotyczących ich wskazań zostaną uwzględnione, musi nastąpić stwierdzenie nieważności wskazania dotyczącego skarżącego.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotycząca zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319 z 2.12.2011, s. 71).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319 z 2.12.2011, s. 11).

Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2012 r. — Divandari przeciwko Radzie

(Sprawa T-70/12)

(2012/C 109/56)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ali Divandari (Teheran, Iran) (przedstawiciele: S. Zaiwalla, P. Reddy i F. Zaiwalla, solicitors, M. Brindle, QC (Queen's Counsel), i R. Blakeley, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji 2011/783/WPZiB ⁽¹⁾ i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 1245/2011 ⁽²⁾ w zakresie, w jakim dotyczą one skarżącego; i
- orzeczenie, że art. 19 ust. 1 lit. b) i art. 20 ust. 1 lit. b) decyzji Rady 2010/413/WPZiB ⁽³⁾ i art. 16 ust. 2 rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 ⁽⁴⁾ nie mają zastosowania do skarżącego;
- zarządzenie niestosowania art. 60 akapit drugi statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej do wskazania dotyczącego skarżącego; oraz
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi sześć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że skarżący nie jest prezesem Bank Mellat, jak błędnie twierdzi Rada.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że materialne kryteria wskazania przewidziane w decyzji Rady 2010/413/WPZiB i rozporządzeniu Rady (UE) nr 961/2010 nie zostały spełnione w odniesieniu do skarżącego lub że Rada dopuściła się oczywistego błędu w ocenie przy ustalaniu, że kryteria te zostały spełnione, dokonując przeglądu wskazania dotyczącego skarżącego.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że materialne kryteria wskazania w odniesieniu do Bank Mellat nie zostały spełnione lub że Rada dopuściła się oczywistego błędu w ocenie przy ustalaniu, że kryteria te zostały spełnione, dokonując przeglądu wskazania dotyczącego skarżącego.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że utrzymanie w mocy wskazania dotyczącego skarżącego narusza przysługujące mu prawa podstawowe oraz prawa człowieka i zasadę proporcjonalności.

- 5) Zarzut piąty dotyczący tego, że utrzymując w mocy wskazanie dotyczące skarżącego, Rada naruszyła wymagania proceduralne dotyczące: i) przedstawienia odpowiedniego uzasadnienia; i ii) poszanowania prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej.
- 6) Zarzut szósty dotyczący tego, że w zakresie, w jakim skarga skarżącego w sprawie T-497/10 Divandari Bank przeciwko Radzie zostanie uwzględniona lub w jakim skarga Bank Mellat w sprawie T-496/10 Bank Mellat przeciwko Radzie zostanie uwzględniona, niniejsza skarga również musi zostać uwzględniona.

- (¹) Decyzja Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotycząca zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, s. 71).
- (²) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, s. 11).
- (³) Decyzja Rady z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylająca wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39).
- (⁴) Rozporządzenie Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylające rozporządzenie (WE) nr 423/2007 (Dz.U. L 281, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2012 r. — Meskarian przeciwko Radzie

(Sprawa T-71/12)

(2012/C 109/57)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Mohammed Reza Meskarian (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: S. Zaiwalla, P. Reddy i F. Zaiwalla, solicitors, D. Wyatt, QC (Queen's Counsel), i R. Blakeley, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności ust. 13 tabeli A załącznika do decyzji 2011/783/WPZiB (¹) i do rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 (²) w zakresie, w jakim dotyczy on strony skarżącej;
- orzeczenie, że art. 19 ust. 1 lit. b) i art. 20 ust. 1 lit. b) decyzji Rady 2010/413/WPZiB (³) i art. 16 ust. 2 rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 (⁴) nie mają zastosowania do strony skarżącej;
- orzeczenie, że stwierdzenie nieważności zakwestionowanych aktów ma natychmiastowy skutek bez względu na art. 60 akapit drugi Statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej; i

— obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Rada Unii Europejskiej nie ma kompetencji, aby nakazać zamrożenie funduszy oraz nałożyć zakaz podróży w ramach Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa (WPZiB) w sytuacji, która ma charakter wewnętrzny w ramach Unii Europejskiej.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że kryteria wskazania przewidziane w decyzji Rady 2010/413/WPZiB i rozporządzeniu Rady (UE) nr 961/2010 nie są spełnione w przypadku strony skarżącej.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że nałożenie środków ograniczających na stronę skarżącą rażąco narusza przysługującą jej prawa podstawowe oraz prawa człowieka i jest niezgodne z zasadą proporcjonalności.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że środki ograniczające zostały nałożone na stronę skarżącą przez Radę z naruszeniem jej proceduralnych obowiązków oraz prawa strony skarżącej do obrony.
- 5) Zarzut piąty dotyczący tego, że w zakresie, w jakim złożone odpowiednio przez Persia International Bank lub przez Bank Mellat skargi o stwierdzenie nieważności dotyczących ich wskazań zostaną uwzględnione, musi nastąpić stwierdzenie nieważności wskazania dotyczącego strony skarżącej.

- (¹) Decyzja Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotycząca zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, s. 71).
- (²) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, s. 11).
- (³) Decyzja Rady z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylająca wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39).
- (⁴) Rozporządzenie Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylające rozporządzenie (WE) nr 423/2007 (Dz.U. L 281, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2012 r. — Bank Mellat przeciwko Radzie

(Sprawa T-72/12)

(2012/C 109/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bank Mellat (Teheran, Iran) (przedstawiciele: S. Zaiwalla, P. Reddy i F. Zaiwalla, solicitors, M. Brindle, QC (Queen's Counsel) i R. Blakeley, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej